

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΟΝΤΕΜΕΝΟΥ

Τό Σωματείο «Κοντεμένος - Έπιστροφή» τέλεσε τήν Κυριακή, 12 Ἰουνίου 2011, στόν ἰ. ναό Ἁγ. Μάμαντος Λακατάμειας μνημόσυνο τῶν πεσόντων κατοίκων τῆς κοινότητος Κοντεμένου. Τοῦ μνημοσύνου προέστη ὁ Μακαριώτατος, συμπαραστατούμενος ἀπό τοὺς Ἐπισκόπους Χύτρων Λεόντιο καί Μεσαορίας Γρηγόριο.

Μετά τή θεία λειτουργία ἐψάλη Τρισάγιο καί ἔγιναν τά ἀποκαλυπτήρια τοῦ Μνημείου πεσόντων καί ἀγνοουμένων τοῦ Κοντεμένου (1958 καί 1974) ἀπό τό Μακαριώτατο καί τόν Ὑπουργό Ἄμυνας κ. Κ. Παπακώστα.

Κατωτέρω παραθέτουμε τήν ὁμιλία τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος:
«Ἀγαπητοί μας,

Μέ αἰσθήματα βαθιάς συγκίνησης τελοῦμε σήμερα τά ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀπέριττου καί σεμνοῦ τούτου Μνημείου Πεσόντων καί Ἀγνοουμένων τῆς κατεχόμενης κοινότητος Κοντεμένου.

Ἀναμφίβολα, ἡ ἀπονομή τιμῆς σ' αὐτούς, πού ἔδωσαν τή ζωή τους στόν ἀγῶνα γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας καί τήν ἐθνικοθρησκευτική ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ μας στή γῆ τῶν πατέρων του, ἀποτελεῖ ἱερό χρέος καί ἐπιτακτικό καθῆκον ὅλων μας, καί γενικότερα τῆς κοινωνίας μας. Οἱ ἀθάνατες μορφές τους θά παραμείνουν πάντοτε στήν Ἱστορία ὡς φωτεινοί φάροι, πού θά ἐμπνέουν καί θά καθοδηγοῦν τίς νέες γενιές στήν ἐκπλήρωση τοῦ ὑπερτατου πρὸς τήν πατρίδα καθήκοντος. Ἡ θυσία τους δέν θά παύσει, ἀκόμη, νά γονιμοποιεῖ μέσα στίς ψυχές τοῦ λαοῦ μας τό σπέρμα τῆς ἱστορικῆς καταξίωσης καί τῆς ἠθικῆς ἀνάτασης. Ἡ μεγα-

λοσύνη τους, τέλος, μέσα στην κρισιμότητα των καιρών, πού διέρχεται τό έθνικό μας πρόβλημα, θά γιγαντώνει τήν πίστη στή δικαίωση, αλλά καί θά συντηρεί στίς καρδιές τόν πόθο γιά έπιστροφή στόν αγαπημένο μας Κοντεμένο, όπως καί σέ όλες τίς άλλες κατεχόμενες περιοχές μας, σέ μιά ελεύθερη καί ένωμένη Κύπρο.

Γιά όλους αυτούς τούς λόγους, θερμά συγχαίρουμε τό Σωματείο «Κοντεμένος - Έπιστροφή», γιά τήν ωραία καί αξιέπαινη αυτήν πρωτοβουλία του νά άνυψώσει τό Μνημείο τουτο των Πεσόντων καί Άγνοουμένων τής κοινότητας στό νοητό βάθρο τής αιώνιας εύγνωμοσύνης καί τής αγάπης μας.

Τιμούμε σήμερα τούς όκτώ πεσόντες του Κοντεμένου: Χριστόδουλο Σταύρου, Πέτρο Σταύρου, Ίωάννη Σταύρου, Γεώργιο Σταύρου, Χαράλαμπο Σταύρου, Εύριπίδη Κυριάκου, Κώστα Μουρρη καί Σωτήρη Χατζηθασίλη, πού κατακρεουργήθηκαν άγρια από τόν φανατισμένο όχλο των Τουρκοκυπρίων του Κιόνελι, στίς 12 Ίουνίου 1958. Όλοι τους έπесαν θύματα τής δολιότητας των Άγγλων άποικιοκρατών καί τής βουλιμίας τής Τουρκίας, πού στοχευμένα συγκρότησε τήν τρομοκρατική Όργάνωση ΤΜΤ, μέ επικεφαλής Τούρκους άξιωματικούς. Η προσπάθεια τής Βρετανοτουρκικής αυτής συμπαιγνίας ήταν νά μετατραπεί ή ουσία του άγώνα του 1955-59 από άγώνα έθνικοαπελευθερωτικό σέ διακοινοτικό πρόβλημα Έλληνοκυπρίων - Τουρκοκυπρίων, αδιάφορο άν ή ΕΟΚΑ δέν στρεφόταν - καί ούδέποτε στράφηκε - ένάντια στους Τουρκοκυπρίους.

Τιμούμε, άκόμη, σήμερα καί δυό άλλα παλληκάρια του Κοντεμένου, τόν πεσόντα στίς μαχές τής Κερύνειας - Καρμίου - Τέμπλους, τόν Ίούλιο του 1974, Άριστοφάνη Άνδρέου, καί τόν πεσόντα υπέρ τής Δημοκρατίας, κατά τό προδοτικό πραξικόπημα, Νικόλαο Φλουρέντζου. Η θυσία καί τούτων άποτελεί πηγή έμπνευσης, θάρρους, δύναμης καί πίστης γιά τά υπερχρόνια ιδανικά τής ελευθερίας, τής δημοκρατίας καί τής δικαιοσύνης.

Τιμούμε, τέλος, μέ τό Μνημείο τουτο καί δυό άλλους λεβεντο-

νιούς τῆς κοινότητος, πού γιά τριανταεπτά τώρα χρόνια βρίσκονται στόν κατάλογο τῶν Ἀγνοουμένων τῆς βάρβαρης τουρκικῆς εἰσβολῆς στή νῆσο μας. Ἀναφερόμαστε μέ συγκίνηση στόν Νικόλαο Παπαχριστοδοῦλου, ὑποδεκανέα τῆς 33ης Μοίρας Καταδρομῶν, καί στόν Ἀνδρέα Κωνσταντίνου, στρατιώτη τοῦ 281 Τάγματος Πεζικοῦ. Καί οἱ δύο πολέμησαν γενναῖα καί ἥρωϊκά κατά τοῦ εἰσβολέα στήν Κερύνεια καί στή Λάπηθο - Καραβᾶ, ἀντίστοιχα.

Ὅλοι τους, μέ τή ζωή, τά ἔργα καί τή θυσία τους κληροδότησαν σέ μᾶς κιβωτό πατριωτικοῦ χρέους καί διαθήκη ἱστοικοῦ καθήκοντος. Διέγραψαν μέ τό αἶμά τους τή μαρτυρική πορεία τοῦ λαοῦ μας, ἀφήνοντάς μας φωτεινό παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ καί αὐτοθυσίας. Ἀπέραντη θά εἶναι πάντοτε ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς αὐτούς, ἀλλά καί αἰώνια θά παραμείνει στίς σκέψεις μας ἡ μακαρία μνήμη τους.

Κατά τήν ἱερή τούτη ὥρα τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ κοινοῦ τους Μνημείου, ἀντλοῦμε δύναμη καί ἐνίσχυση ἀπό τή θυσία τους. Ταυτόχρονα, διατρανώνουμε τή θέλησή μας νά κρατήσουμε ἀναπεπταμένη τή σημαία μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνα. Καί βέβαια, δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε, ὅτι οἱ ἀθάνατοι ἡρώες μας θυσίασαν τή ζωή τους στό ὄραμα καί στό ἰδανικό μιᾶς ἐλεύθερης Κύπρου.

Τονίζουμε, ὅτι τό Μνημεῖο τοῦτο θά ἀποτελεῖ πάντοτε ὄχι μόνο εὐλαβῇ ἐκδήλωση εὐγνωμοσύνης καί σεβασμοῦ τοῦ λαοῦ μας πρὸς τούς ἀθάνατους ἥρωες τοῦ Κοντεμένου, ἀλλά καί διαρκῇ ὑπόμνηση τοῦ δικοῦ μας χρέους πρὸς τήν Πατρίδα. Γιατί, ἀσφαλῶς, δέν εἶναι ἀρκετό νά τιμοῦμε μέ Μνημεῖα καί πανηγυρικούς λόγους τή μνήμη τῶν ἡρώων καί τῶν ἀγωνιστῶν μας, ἀλλά καί μέ ἔργα νά ἀποδεικνύουμε, ὅτι εἴμαστε ἀντάξιόι τους. Καί ἐφόσον ἡ τουρκική εἰσβολή συνεχίζεται στή νῆσό μας, τότε δέν μποροῦμε νά κοιμόμαστε ἥσυχοι. Ἀντλώντας δύναμη ἀπό τήν Ἱστορία μας καί ἀπό τό παράδειγμα τῶν ἡρώων μας, ἔχουμε χρέος νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνά μας μέχρι τήν ἁγία ἡμέρα τῆς ἀπελευθέρωσης καί τῆς δικαίωσης.

‘Υπογραμμίζουμε ότι στόχος μας είναι ή εξέυρεση μιᾶς ὀρθῆς καί δίκαιης λύσης, χωρίς στρατεύματα εἰσβολῆς καί ἐποίκους, χωρίς ἐκ περιτροπῆς προεδρία. Κάθε ἄνθρωπος καί μία ψῆφος, ἐλεύθερα, τίμια καί δημοκρατικά. Μιᾶς λύσης, πού θά διασφαλίζει εἰς τό διηγεκές τήν ἐλευθερία καί τήν ἐθνικοθρησκευτική ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ μας. Ἄλλωστε, δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε, ὅτι τό πρόβλημά μας εἶναι καθαρά πρόβλημα εἰσβολῆς καί κατοχῆς. Γι’ αὐτό καί, γιά νά φτάσουμε στή δίκαιη λύση του, θά πρέπει νά ἀποχωρήσουν ἀπό τήν Κύπρο ὅλα τά τουρκικά στρατεύματα εἰσβολῆς καί οἱ ἔποικοι καί ὅλοι οἱ πρόσφυγες νά ἐπιστρέψουν στά χωριά καί στίς πόλεις τους. Αὐτό ἐπιβάλλει τό ὀρθό, τό ἔντιμο καί τό δίκαιο.

Ξεκαθαρίζουμε γιά μία ἀκόμη φορά, ὅτι δέν στρεφόμαστε ἐναντίον τῶν Τουρκοκυπρίων. Ἀντίθετα, ἐπιθυμία μας εἶναι νά ζήσουμε μαζί τους, ὅπως καί παλαιότερα, ἐλεύθερα καί εἰρηνικά. Στρεφόμαστε, ὅμως, ἐνάντια στήν τουρκική κατοχή καί στή διαίρεση τῆς νήσου μας. Πόθος μας εἶναι ή ὅσο γίνεται πιά σύντομα ἀπελευθέρωση. Καί θά φτάσουμε στήν ἀπελευθέρωση, ἂν ὅλοι - Ἡγεσία καί λαός- παραμείνουμε ἐνωμένοι καί ἀμετακίνητοι στά δίκαια τοῦ ἀγώνα μας. Θά εἶναι τότε ή στιγμή, πού καί οἱ ψυχές τῶν ἡρώων μας θά ἡρεμήσουν.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις ἀποκαλύπτουμε τό Μνημεῖο τῶν ἀθάνατων ἡρώων μας, μέ τήν εὐχή ὅπως αὐτοί ἐμπνέουν καί φρονηματίζουν πάντοτε τό λαό μας στήν πορεία του πρὸς τά μεγάλα καί ὑψηλά, πού καταξιώνουν τήν ἀνθρώπινη τιμή καί ὑπόληψη».